

عنوان مقاله:

تأثیر زبان ترکی در سبک شخصی طرزی افشار

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

بهروز بامدادی - دانشگاه فرهنگیان، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

بی شک یکی از شاخصه های شعر هر شاعری، فرم ظاهری و شکل کلامی شعر اوست. اگر شاعری بتواند با حفظ ارزش های ادبی، چهارچوبی خاص برای بیان اهداف خود بیابد؛ نهایتاً این کار به شاخص شدن زبان او در میان گویندگان دیگر و اسباب شناسایی شعر او از دیگران می شود. یک از این شاعران که سبک زبانی شعر او به هیچ وجه با شعر دیگران، اختلاط نمی یابد؛ طرزی افشار، شاعر دوره ی صفوی، است. مطلب قابل اعتنا در شعر طرزی، توجّه به صرف و نحو زبان ترکی یعنی زبان مادری اوست. او به قدرت و وسعت واژه سازی در زبان ترکی و الگوی صرفی و نحوی زبان ترکی توجّه تام داشته است و عین آن قواعد را در مورد واژگان زبان فارسی و عربی اعم از اسم، ترکیب، صفت و قید و حتّی جمله نیز به کار برده است و در طول چند قرن گذشته، چون این نوع کاربرد برای فارسی زبانان عجیب و نامألوف بوده است، برخی به دید انکار بدان نگریسته اند و برخی نیز شعر او را نوعی قالب طنز شمرده اند. در حالی که برای ترک زبانان این نوع کاربرد و صرف و نحو مألوف و آشناست یا ترجمه ای از مفاهیم رایج است.

کلمات کلیدی:

شعر طرزی افشار، طرز شعر، خروج از هنجار ادبی، صرف و نحو زبان ترکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1137280>

